

Маймуна бинти Ҳорис розияллоҳу анҳонинг савоб ишга шошилишлари

17:07 / 04.03.2020 2841

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг завжаи мутоҳҳараларининг ададлари кўп бўлгани бутун бошли қабилаларни бирлаштиргани, уларга хайру барака бўлганини «ал-Бидая ван-Ниҳая» китобида келган қуйидаги ривоятдан билиб оламиз:

«Вакиллар йилида Бани Ҳилол ибн Омирнинг вакиллари ҳам келишди. Улар Маймуна бинти Ҳорис розияллоҳу анҳонинг қавмлари эди. Уларнинг ичида Абду Авф ибн Асрам ҳам бор эди. У мусулмон бўлди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уни Абдуллоҳ деб номладилар. Садақалар ҳақидаги ҳадисни ривоят қилган Қубайса ибн Махориқ ҳам бор эди.

Бани Ҳилол ибн Омирнинг вакиллари ичида Зиёд ибн Абдуллоҳ ибн Молик Омирий ҳам бор эди. У Мадинаи Мунавварага кирганда холаси Маймуна бинти Ҳорис онамиз розияллоҳу анҳонинг уйларига борди. Унинг олдига кириб, ўтирди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам манзилларига кирганларида уни кўриб, ғазабланиб, ортларига қайтдилар.

Маймуна бинти Ҳорис онамиз у зотга:

«Эй Аллоҳнинг Расули, у синглимнинг ўғли», деди.

У зот қайтиб кирдилар. Масжидга чиққанларида Зиёд ҳам бирга чиқди. У зот Пешинни ўқиб бердилар. Сўнгра Зиёдни ўзларига яқинлаштириб, унинг ҳаққига дуо қилдилар. Қўлларини унинг бошига қўйиб, бурни томон силаб тушдилар.

Бани ҳилолликлар «Ҳозиргача Зиёднинг юзидан Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг силаганлари баракасини билиб турамиз», дер эдилар. Уларнинг шоирлари бу ҳақда шеърлар ҳам айтганлар».

Маймуна бинти Ҳорис онамиз Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга ўта меҳрибон эдилар. Баъзи бир кўпроқ таом тановул қиладиган меҳмон келиб қолса, у зотнинг оч қолишларидан ҳам ташвишга тушар эдилар.

Имом Тобароний ва имом Аҳмадлар Маймуна бинти Ҳорис онамиз розияллоҳу анҳодан ривоят қиладилар:

«Бир йили очарчилик бўлди. Аъробийлар Мадинага келар эдилар. Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам кишиларга амр қилар, бир одам бир кишининг қўлидан ушлаб, уйига олиб кетар эди. Бир кеча бир аъробий келди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг озгина таомлари ва бир оз сутлари бор эди. Аъробий Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга ҳеч нарса қўймай, еб қўйди. Уни яна бир-икки кеча олиб келишди. У таомнинг ҳаммасини еб қўяверар эди.

Мен Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга:

«Эй Худо! Ушбу аъробий баракаси йўқ одам экан. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг таомларини ўзларига қўймай, еб қўймоқда», дедим.

Кейин яна бир кеча олиб келдилар. У озгина таом еди, холос. Мен Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга:

«Бу ўшами?» дедим.

У мусулмон бўлган экан. У зот:

«Кофир етти қорин билан ейди. Мўмин бир қорин билан ейди», дедилар».

Маймуна бинти Ҳорис онамиз розияллоҳу анҳо қўлларидан қандай савоб иш келса, ўшани қилишга шошилар эдилар. Хусусан, у кишининг чўри озод қилганлари ҳам машҳурдир.

«Ҳадис ва ҳаёт» китобидан